

Selvbetjening

Kultur | Herning Højskole | Hotel | Bøger | Heart

Fra hofchef til Højhuset

Michael Bjørn Nellemann har været vidt omkring – i dag er han boghandler og bestyrelsesformand for kulturhotellet Højhuset

Udgivet: 04. maj 2024, 18.00

Læsetid: 7 minutter

Michael Bjørn Nellemann foran Paul Gadegaards markante postkasser, hvor eleverne på den daværende Herning Højskole kunne hente deres post. Foto: Malene Korsgaard

Henrik Øster-Jørgensen

Journalist

HERNING Forårssolen stråler ned over kulturhotellet Højhuset i Herning-forstaden Birk.

Frivillige, der »går til højhus«, er ved at pynte op på udendørsarealerne med friske blomster og fjernelse af det gamle.

Vi er her for at møde Michael Bjørn Nellemann, der er bestyrelsesformand i foretagendet.

Michael Bjørn Nellemann har haft en erhvervskarriere, der siger spar to.

Han har været indehaver af et auktionshus, været kulturattaché i Paris, prins Henriks hofchef, museumsdirektør, direktør for en stor fond - nu er han primært boghandler i Thiemers Magasin på Vesterbro i København.

- Det var en kombination af covid og forandringer i mit liv og store eksistentielle overvejelser. Hvad vil jeg med livet? Vil jeg have en fyldt kalender hele dagen eller tage springet til et mere selvstændigt, fleksibelt og roligt liv?

Gammel drøm

Drømmen om at handle med bøger er ikke ny.

- Jeg har altid haft en drøm om, at når jeg blev gammel, så skulle jeg have et antikvariat, hvor der aldrig skulle være åbent, så jeg bare kunne sidde og læse. Det er så sket tidligere, end jeg havde troet, det er nye bøger og ikke gamle, og der er altid åbent. Det lå i mit baghoved. Når jeg har rejst, finder jeg altid boghandlere i de byer, jeg besøger. Jeg har altid gået til bogmesser i andre byer og lande, og jeg har altid læst meget, fortæller han.

- Jeg læser meget, for så oplever jeg andre lande, folkeslag og måder at tænke på. Man får et stort, indre liv af at læse bøger. Nogle vil sige, at det får du også af musik og film, men jeg kan bare godt lide bøger. Jeg kan godt lide at holde dem i hånden, og jeg kan godt lide lugten af dem, fortæller Michael Bjørn Nellemann, der absolut ikke har fortrudt karriereskiftet.

- Jeg læser meget, for så oplever jeg andre lande, folkeslag og måder at tænke på. Man får et stort, indre liv af at læse bøger.

Michael Bjørn Nullemann
Boghandler m.m.

- Det har været fuldstændig pragtfuldt, vidunderligt enestående. Jeg har været glad fra dag et, og det bliver ved. Det er virkelig skønt. Jeg har en hverdag, hvor jeg tit har en åben kalender og en åben dør. Før skulle folk have en aftale en måned i forvejen, og jeg fik sådan et lille memo om, hvad de ville snakke om.

- Jeg lever lidt en en-til-en-tilværelse. Jeg drikker kaffe, snakker med folk, sælger nogle bøger, drikker noget mere kaffe, og så går jeg hjem. Det er virkelig dejligt. Det er dér, hvor jeg er. Jeg er hjemme, og dér vil jeg gerne blive. Jeg elsker at være boghandler og tror, jeg vil være det resten af mit liv, siger han.

Michael Bjørn Nullemann taler ganske velovervejede og ovenstående citat er ord for ord sådan, det blev sagt. Han har prøvet det før.

Tager altid toget

Men boghandleren er altså ikke »kun« boghandler. Der er også nogle bestyrelsesposter i det jyske.

Han er med i fonden bag Højhuset i Birk ved Herning, han er formand for Højhusets bestyrelse, han er med i museet Hearts bestyrelse og endelig er han med omkring Klassiske Dage i Holstebro.

Kan det ikke være træls at skulle bruge flere dage på at forlade familien i Hovedstaden og i stedet bruge tiden i det midtjyske?

- Jeg er i Herning et par gange om måneden plus. Jeg tager toget og nej; det er aldrig træls at komme herover. Det tænker jeg aldrig. Jeg er altid glad for at være herovre. Nogle gange kombinerer jeg det med en weekend og en fodboldkamp med FCM. Jeg har nogle gange sønnerne med herovre, så jeg kan vise dem, hvad jeg bruger min tid på, fortæller han.

- Jeg holder med FCM og ser mange hjemmekampe. Jeg er absolut knyttet til Herning. Hver gang, jeg er her, så er det et trip down memory lane. Jeg ser nogle fra Herning, der bor i Aarhus eller København, men jeg ser ikke så mange i

Herning. Jeg kan godt lide at komme til fællesspisninger i Højhuset eller til FCM's kampe, for jeg møder altid nogle, jeg kender.

- Det er nogle spændende opgaver. Det, jeg laver i Herning, kunne jeg nok også lave andre steder. Jeg er bare glad for at lave det i Herning. Heart er et forrygende museum, og højskolen er et fuldstændig fantastisk sted, lyder det med et stort smil.

Hjælpsomheden er stor

Michael Bjørn Nellemann er vokset op i Herning. Efter gymnasiet forlod han byen og flyttede til København for først at læse på CBS og siden kunsthistorie på universitetet. Det er således omkring 35 år siden, han boede i byen.

- Der er meget, der er genkendeligt, og så er der meget, der er forandret. Bare et eksempel er, at der er cykelstier ved Gjellerup Enge, hvor der dengang var grusstier. Jeg kom jo hertil som barn, fordi min far fik job på Ege Tæpper. Hele Ravensbjerg-kvarteret i Gjellerup var bare nogle grusveje. Der er virkelig sket meget - også nordpå med søerne og alt det dér.

- Fermaten åbnede, da jeg boede her. Dengang var det et sjovt spillested. Nu er det blevet et stort spillested - også på landsplan. Boxen, MCH Arena ... alt det, der er kommet til. Der er sket en kæmpeudvikling i Herning i de år med alt det, der sker med virksomhederne her. Der er virkelig sket meget.

- Alt kan lade sig gøre. Der er god energi, og der er meget hjælpsomhed - også fra embedsværket på rådhuset og fra politikerne. Uanset hvor man vender sig hen, så er der nogle, der gerne vil hjælpe. Jeg tror, Herning er speciel på den måde. Det er et særkende ved Herning, at hjælpsomheden er så stor. Det er også det, jeg har oplevet på rådhuset, siger Michael Bjørn Nellemann.

Socio-økonomisk virksomhed

Det er Johannes Jensen og Helle Mau Jensens fond med bestyrelsesformand Anne Marie Mau i spidsen, der i 2017 købte den gamle højskole, renoverede det hele og omdannede det til kulturhotellet Højhuset.

Anne Marie Mau - der blot kaldes »Rie« blandt venner - ville gerne have Michael Bjørn Nellemann ombord.

- For det første er det fordi, Rie spurgte mig. Rie har løbet det i gang og har set mulighederne, fordi hun bor ved siden af og har den tilknytning, hun har. Hun er bygherre og arkitekt, og hun ved noget om arkitekturen fra perioden. Hun har

udtænkt konceptet, men havde lyst til, at der kom en driftsperson, og det er mig. Jeg kan sige med fast røst, at der var gjort et ordentlig forarbejde, fortæller Michael Nellemann.

I det samme kommer Lars Damgaard, der er bestyrelsesformand på Heart, forbi, og skal lige vende noget inden bestyrelsesmødet, der finder sted umiddelbart efter dette interview.

Efter et par minutter er Michael Bjørn Nellemann tilbage og genoptager historien.

- Rie har gjort det hele. Det arbejde, hun har gjort, er enestående. Og du skal huske, at vi er en socio-økonomisk virksomhed, så hvis der er et overskud, så bliver det brugt til kunst og kultur i Herning, understreger han.

Spreder budskabet

Michael Bjørn Nellemann har et tæt samarbejde med Brita Laugesen, der er direktør i Højhuset.

- Jeg taler og sparrer med direktøren og de, der arbejder her, om, hvordan vi udvikler stedet. Og vi, der er vokset op i Herning, ved godt, hvad Højhuset er, men det gør andre ikke, så vi arbejder på at sprede budskabet.

- De bruger også mig, hvis der er noget, de er i tvivl om. Det er en slags venligsindet rådgiver- og kontrolrolle. Det er mere strategi, end det har med driften at gøre. Hvis Brita er i tvivl, så ringer hun, og så bliver vi enige om, hvad vi skal gøre. Rie har lagt et koncept. Det skal Brita føre ud i livet, fortæller bestyrelsesformanden, inden han skal videre til det næste bestyrelsesmøde.

Michael Bjørn Nellemann

54 år

[Læs mere +](#)

Tre boganbefalinger fra Michael Bjørn Nellemann